

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 59 /2023
ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Κυριακή Παπαδοπούλου, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Ειρηνοδικείου, με την παρουσία και της Γραμματέως Χαρίκλειας Τράικου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 19^η Ιανουαρίου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ:

Θεσσαλονίκης Αθανασίου Παπαναστασίου (Α.Μ.Δ.Σ.Θ. 9198), που κατέθεσε προτάσεις, καθώς και το υπ' αριθ. Β081063/2023 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ.Θ.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Αιόλου αρ. 86 και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ. 094014201, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο διά της πληρεξουσίας της δικηγόρου Θεσσαλονίκης Ευθαλίας Νάστα (Α.Μ.Δ.Σ.Θ. 9856), που κατέθεσε προτάσεις, καθώς και το υπ' αριθ. Β081016/2023 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ.Θ.

Ο ανακόπτων άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου τη με ΓΑΚ ανακοπή, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμος, κατά την οποία οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως προαναφέρεται και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις κατατεθείσες στην έδρα προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο μόνο της υπ' αριθ. 2/31230/0025/6-6-2003 (ΦΕΚ Β' 772/17-6-2003) απόφασης του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών περί παροχής της εγγύησης του Δημοσίου για τη στεγαστική αποκατάσταση παλιννοστούντων ομογενών από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης στις Ζώνες Α, Β, Γ και Δ της Ελληνικής Επικράτειας, «Παρέχουμε ανεπιφύλακτα την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς τις Τράπεζες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη χορήγηση 35.000 δανείων που θα χορηγηθούν για τη στεγαστική αποκατάσταση παλιννοστούντων ομογενών από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης, στις ζώνες εγκατάστασης Α, Β, Γ και Δ της Ελληνικής Επικράτειας, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται στην κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Αιγαίου και του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών 96629/6295/8.5.2003. Η εγγύηση αυτή καλύπτει κατά 100% τα παραπάνω δάνεια το ύψος των οποίων δεν θα υπερβαίνει το ποσό των 60.000 ευρώ για κάθε δανειοδοτούμενο νοικοκυριό. Για τα δάνεια που έχουν ήδη χορηγηθεί με προηγούμενες υπουργικές αποφάσεις και στις τέσσερις (Α, Β, Γ και Δ) ζώνες εγκατάστασης, η εγγύηση θα ισχύει και για το ποσό με το οποίο προσαυξάνονται μέχρι συμπλήρωσης του ποσού των 60.000 ευρώ. Η διάρκεια των δανείων θα είναι 22 χρόνια περιλαμβανομένης περιόδου χάριτος δύο (2) χρόνων (δηλαδή η πρώτη δόση θα καταβληθεί 24 μήνες μετά την υπογραφή της δανειστικής σύμβασης). Με την εγγύηση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να εξοφλεί τις προερχόμενες από τις ανεξόφλητες δόσεις των ανωτέρω δανείων απαιτήσεις των Τραπεζών. Οι Τράπεζες αυτές σε περίπτωση που δεν εξοφλήσουν οι πρωτοφειλέτες τις ληξιπρόθεσμες δόσεις τους ή μέρος αυτών, δικαιούνται αφού παρέλθει ένα τρίμηνο από τη λήξη της κάθε δόσης, να ζητήσουν από το Δημόσιο (Γ.Λ.Κ. – Δ.25 – Δ') την εξόφληση των απαιτήσεών τους μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) στο λογαριασμό Νο 555 σαν έσοδο του λογαριασμού του Δημοσίου "Κεφάλαιον Ασφαλίσεως Χρηματοδοτήσεων εκ Κεφαλαίων ή εγγυήσει του Ελληνικού Δημοσίου" σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ/τος

(2^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59 /2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.) 16/1989 (ΦΕΚ 6/5.1.1989 τ. Α') και τις οδηγίες της εγκυκλίου με αριθμό 98348/2945/8.8.1979. Οι προαναφερόμενες Τράπεζες πρέπει να επιδιώκουν μέσα στον ανωτέρω οριζόμενο χρόνο των τριών (3) μηνών για τον οποίο το Δημόσιο καλύπτει με την εγγύησή του τους τόκους υπερημερίας, την εισπραξη από τους πρωτοφειλέτες των ληξιπρόθεσμων εγγυημένων από το Δημόσιο δόσεων με την ίδια επιμέλεια που δείχνουν και για τα δάνεια που χορηγούν χωρίς την εγγύηση του Δημοσίου. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, αναλαμβάνει την υποχρέωση εξόφλησης των εγγυημένων απαιτήσεων των Τραπεζών που θα περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό κεφαλαίου, όσους από τους εγγυημένους τόκους (συμβατικούς και υπερημερίας μέχρι και το προαναφερόμενο τρίμηνο) παραμένουν ακόμη ανεξόφλητοι και τέλος τα έξοδα επίδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού, εφόσον είναι ακόμη ανεξόφλητα. Στις προαναφερόμενες περιπτώσεις, οι δανείστριες Τράπεζες θα πρέπει να υποβάλλουν με σχετικό έγγραφό τους στο Γ.Λ.Κ. – Δ.25 - Δ', προκειμένου να εξοφληθούν από το Δημόσιο οι εγγυημένες απαιτήσεις τους, τα εξής δικαιολογητικά: 1. Τη συναφθείσα σύμβαση, 2. Κατάσταση αναλυτικού υπολογισμού των εγγυημένων απαιτήσεών τους, στην οποία να φαίνονται όλα τα στοιχεία του κάθε δανείου (π.χ. χρονολογία χορήγησης, ποσό, χρονολογίες λήξης δόσεων, ποσά δόσεων, ποσά καταβολών, χρονολογίες καταβολών, τυχόν τόκοι υπερημερίας, έξοδα κ.λ.π.), 3. Το αντίγραφο της τριπλότυπης περιληπτικής κατάστασης βεβαίωσης που επιστρέφεται θεωρημένο από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.), 4. Φωτοτυπίες των βεβαιώσεων του Εθνικού Ιδρύματος Υποδοχής και Αποκατάστασης Αποδήμων και Παλιννοστούντων Ομογενών Ελλήνων από τις οποίες να προκύπτει α) ότι ο δανειοδοτούμενος είναι Ομογενής Έλληνας Παλιννοστούντας και β) ότι το ακίνητο ιδιοκτησίας του Ιδρύματος, αν επί αυτού κατασκευασθεί η κατοικία, έχει παραχωρηθεί στον Ομογενή κατά χρήση και κατά πλήρη κυριότητα (...)». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αριθ. 96629/6295/5-5-2003 (ΦΕΚ Β' 560/8-5-2003) ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών,

Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης – Αιγαίου, «Η βεβαίωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών γίνεται πάντα στη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται η χρηματοδοτούμενη κατοικία. Η διακοπή της επιδότησης είναι οριστική και γίνεται από τη δανειοδότη Τράπεζα, μετά από έγγραφη ειδοποίησή της από την προαναφερθείσα αρμόδια Δ.Ο.Υ. ότι οφείλονται και έχουν βεβαιωθεί σε αυτήν περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις ή τρεις (3) ληξιπρόθεσμες ετήσιες δόσεις». Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 101 του Ν. 4549/2018, με τον οποίο καταργήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 1-12 του Ν. 2322/1995, «1. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, προβαίνει σε εξόφληση της υποχρέωσής του που απορρέει από την κατάρπωση της εγγύησης ή που τυχόν επιβληθεί ή καταλογιστεί σε βάρος του επ' αφορμή αυτής. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η προηγούμενη βεβαίωση, ως εσόδων του, σε βάρος των πρωτοφειλετών, των εγγυητών και λοιπών συνυπόχρεων, των σχετικών ποσών στις αρμόδιες Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) και με βάση τα δικαιολογητικά, που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάστασή του στα δικαιώματα και κάθε είδους ασφάλειες του πιστωτικού ιδρύματος ή άλλου φορέα που χορήγησε το δάνειο, την εγγυητική επιστολή ή την πίστωση γενικά. (...) 2. Οι ασφάλειες που χορηγούνται υπέρ των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών χρηματοδοτικών φορέων για την εξασφάλιση δανείων, εγγυητικών επιστολών ή πιστώσεων, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου από τη βεβαίωση και μόνο των εγγυημένων ανεξόφλητων οφειλών ως εσόδων αυτού, μετά της αναλογούσης προμήθειας και των επ' αυτής επιβαλλόμενων τελών και μέχρι το ύψος των βεβαιούμενων ποσών. Οι ασφάλειες αυτές, σε περίπτωση βεβαίωσης στις Δ.Ο.Υ. μέρους των ανεξόφλητων εγγυημένων απαιτήσεων των τραπεζών, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, αναλογικά κατά το λόγο του ποσού των βεβαιωμένων οφειλών, χωρίς προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, προς το συνολικό ποσό των ανεξόφλητων οφειλών, βεβαιωμένων και μη. (...) 4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα απαραίτητα δικαιολογητικά που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του Δημοσίου στα

(3^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59 /2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.) δικαιώματα των πιστωτικών ιδρυμάτων, ο χρόνος και ο τρόπος βεβαίωσης οφειλών, ο τρόπος και η διαδικασία διαγραφής οφειλών και επιστροφής καταβληθέντων λόγω κατάπτωσης ποσών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου». Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι στην περίπτωση που οι πρωτοφειλέτες των δανείων και των πιστώσεων δεν καταβάλουν εμπρόθεσμα τις υποχρεώσεις τους στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τηρηθούν οι εκ του νόμου προβλεπόμενες διαδικασίες (βεβαίωση σε Δ.Ο.Υ.), οι εγγυήσεις που έχει παραχωρήσει το κράτος καταπίπτουν, με αποτέλεσμα το τελευταίο να είναι υποχρεωμένο να καταβάλει τα οφειλόμενα από την εγγύηση ποσά ως πρωτοφειλέτης, χωρίς να έχει το δικαίωμα να προβάλει κατά των δανειστών την ένσταση της διζήσεως του άρθρου 855 ΑΚ. Επίσης, κατάπτωση της εγγύησης του Δημοσίου επέρχεται, εν προκειμένω, όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οι ρυθμιζόμενες οφειλές, βάσει των τιθέμενων όρων της σχετικής υπουργικής απόφασης, δυνάμει της οποίας παρασχέθηκε η εγγύηση (ΠΠρΑθ 2434/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από τα ανωτέρω συνάγεται, επίσης, ότι οι διατάξεις του ΑΚ, που διέπουν την εγγύηση (άρθρα 847 επ. ΑΚ), εφαρμόζονται συμπληρωματικά, εφόσον αυτό δεν αποκλείεται από τις ειδικές ρυθμίσεις του Ν. 2322/1995 και ήδη 4549/2018 και των συναφών υπουργικών αποφάσεων (ΑΠ 1000/2006, ΠΠρΑθ 1161/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, για να επέλθει κατάπτωση της εγγύησης του Δημοσίου πρέπει να συντρέχουν οι αναφερόμενες στις σχετικές υπουργικές αποφάσεις προϋποθέσεις και να τηρηθούν οι προβλεπόμενες διαδικασίες.

Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 623, 624 παρ. 1, 626, 628 παρ. 1 εδ. α, 632 παρ. 1 και 633 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον πρόκειται για ιδιωτικού δικαίου διαφορά και η απαίτηση, καθώς και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε μετά από ομολογία ή αποδοχή της αίτησης του οφειλέτη. Κατά το άρθρο 624 παρ. 1

ΚΠολΔ η έκδοση διαταγής πληρωμής μπορεί να ζητηθεί μόνο αν η απαίτηση δεν εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή και το ποσό χρημάτων ή χρεογράφων που οφείλεται είναι ορισμένο, δηλαδή εκκαθαρισμένο, ως προϋπόθεση της κατ' άρθρο 916 ΚΠολΔ εκτελεστότητας αυτής (ΑΠ 2210/2013, ΑΠ 1349/2013, ΑΠ 653/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με συνδυασμό περισσότερων τέτοιων εγγράφων πρέπει να προκύπτουν το οφειλόμενο ποσό, το ύψος της σχετικής αξίωσης, το ληξιπρόθεσμό της, η αιτία της οφειλής, καθώς και τα πρόσωπα του δανειστή και του οφειλέτη (ΑΠ 1831/2012, ΑΠ 448/2006 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, για την πληρότητα και εγκυρότητα της διαταγής πληρωμής, με την οποία διατάσσεται ο καθ' ου να πληρώσει το κατάλοιπο κλεισθέντος αλληλόχρεου λογαριασμού, αρκεί να αναφέρεται έστω και συνοπτικώς: α) η κατάρτιση της σύμβασης εκ μέρους του καθ' ου η διαταγή πληρωμής για την πληρωμή του καταλοίπου, β) το κλείσιμο του λογαριασμού, γ) ότι το ποσό που διατάσσεται ο καθ' ου να πληρώσει αποτελεί το σε βάρος του κατάλοιπο και δ) να καθορίζονται τα έγγραφα, από τα οποία αποδεικνύονται αυτά (ΑΠ 778/1996, ΕφΘεσσαλ 492/2010, ΕφΛαρ 114/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, για την πληρότητα της διαταγής πληρωμής αρκεί να αναφέρεται ότι το ποσό, του οποίου διατάσσεται η πληρωμή, αποτελεί ισόποσο χρεωστικό υπόλοιπο σε βάρος του οφειλέτη, που προέκυψε από το κλείσιμο του αλληλόχρεου λογαριασμού, χωρίς να απαιτείται να αναφέρεται σε αυτήν και η κίνηση των πιστοχρεωστικών κονδυλίων του λογαριασμού αυτού, από την αντιπαραβολή των οποίων προέκυψε το επιδικαζόμενο χρεωστικό υπόλοιπο, εφόσον τα κονδύλια αυτά περιλαμβάνονται στο επισυναπτόμενο απόσπασμα των βιβλίων της τράπεζας, από τα οποία, κατά τη συμφωνία, αποδεικνύεται η απαίτηση (ΑΠ 1389/2011, ΑΠ 1094/2006, ΑΠ 722/2000 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Μπορεί, επομένως, να εκδοθεί διαταγή πληρωμής και για το κατάλοιπο κλεισθέντος αλληλόχρεου λογαριασμού, εφόσον αποδεικνύονται εγγράφως η σύμβαση αλληλόχρεου λογαριασμού, η κίνηση, το κλείσιμο και το κατάλοιπο αυτού (ΑΠ 368/2019, ΑΠ 1071/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εάν η απαίτηση ή το ποσό δεν αποδεικνύονται εγγράφως ο δικαστής οφείλει κατ' άρθρο 628 ΚΠολΔ να μην

(4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59 /2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.) εκδώσει διαταγή πληρωμής, εάν δε, παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋπόθεσης, εκδοθεί διαταγή πληρωμής, τότε αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη κατά τα άρθρα 632 και 633 ΚΠολΔ. Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής στην περίπτωση αυτή απαγγέλλεται λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξαρτήτως της ύπαρξης της απαίτησης και της δυνατότητας απόδειξης αυτής με άλλα αποδεικτικά μέσα (ΟΛΑΠ 43/2005, 10/1997, ΑΠ 1376/2018, ΑΠ 1012/2018, ΑΠ 914/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή, εάν από τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, δεν αποδεικνύεται η απαίτηση, δεν μπορεί να στηριχθεί σε άλλα στοιχεία, διαφορετικά από αυτά που προσκομίσθηκαν στο δικαστή που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής, αλλά οφείλει να δεχθεί την ανακοπή και να ακυρώσει τη διαταγή πληρωμής. Στην περίπτωση αυτή αντικείμενο της δίκης και κατά συνέπεια της δικαιοδοτικής κρίσης του δικαστηρίου που δικάζει την ανακοπή δεν καθίσταται και το ζήτημα της ύπαρξης ή μη της απαίτησης για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, αφού με μόνη τη διαπίστωση της βασιμότητας του τυπικού λόγου της ανακοπής γίνεται δεκτό το αίτημα αυτής και ακυρώνεται άνευ ετέρου η διαταγή πληρωμής. Επιπλέον, από τις διατάξεις των άρθρων 904, 915 και 916 ΚΠολΔ προκύπτει ότι δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση με βάση εκτελεστό τίτλο, όπως κατά το άρθρο 904 ΚΠολΔ είναι και η διαταγή πληρωμής, αν από τον τίτλο δεν προκύπτει το βέβαιο και εκκαθαρισμένο της απαίτησης. Δεν είναι βέβαιη η απαίτηση όταν από τον τίτλο προκύπτει ότι αυτή τελεί υπό αναβλητική αίρεση ή προθεσμία, πριν την πλήρωση της αίρεσης ή την πάροδο της προθεσμίας, αφού μέχρι τη συντέλεση των γεγονότων αυτών δεν υφίσταται υποχρέωση του οφειλέτη και αντίστοιχο δικαίωμα του δανειστή, προς ικανοποίηση του οποίου αποσκοπεί η αναγκαστική εκτέλεση. Εκκαθαρισμένη είναι η απαίτηση όταν από τον τίτλο προκύπτει κατά ποσόν και ποιόν, είναι δε εκκαθαρισμένη η χρηματική απαίτηση και όταν το ποσό αυτής δεν είναι ακριβώς καθορισμένο, αλλά μπορεί να εξευρεθεί με τη διενέργεια μαθηματικών πράξεων (ΑΠ 1016/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η απαίτηση του δανειστή πρέπει να είναι βέβαιη

και εκκαθαρισμένη, παρέχεται δε στον οφειλέτη, όταν εκδόθηκε σε βάρος του διαταγή πληρωμής ή επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση προς είσπραξη χρηματικών απαιτήσεων, με ανακοπή κατ' άρθρα 632 ή 933 ΚΠολΔ αντίστοιχα να ισχυριστεί και να αποδείξει ότι το ποσό της απαίτησης, όπως αυτή προσδιορίζεται από την τράπεζα, δεν είναι εκείνο που προκύπτει ως οφειλόμενο και δεν οφείλεται κανένα ποσό ή οφείλεται μικρότερο εκείνου που δηλώνει η τράπεζα (ΠΠρΗρακλ 115/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση ανακοπή, ο ανακόπτων ζητεί να ακυρωθούν, για τους ειδικότερα αναφερόμενους σε αυτήν λόγους, η υπ' αριθ. 708/2021 διαταγή πληρωμής που εκδόθηκε από το Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης και το υπ' αριθ. 858/2021 πρώτο εκτελεστό απόγραφο της ως άνω διαταγής πληρωμής που του επιδόθηκε την 13^η-10-2022 και να καταδικασθεί η καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Με αυτό το περιεχόμενο, η υπό κρίση ανακοπή, που είναι ανακοπή κατ' άρθρο 633 παρ. 2 ΚΠολΔ, καθόσον από την παραδεκτή στο παρόν στάδιο επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει ότι αντίγραφο του υπ' αριθ. 858/2021 πρώτου εκτελεστού απογράφου της εν λόγω διαταγής πληρωμής, με την από 21-5-2021 επιταγή προς πληρωμή, επιδόθηκε στον ανακόπτοντα για πρώτη φορά την 27^η-5-2021 (βλ. την υπ' αριθ. 50B'/27-5-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Φώτιου Ευθυμίου) και εν συνεχεία επιδόθηκε για δεύτερη φορά την 13^η-10-2022 (βλ. τη σχετική επισημείωση επί του σώματος της διαταγής πληρωμής του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Φώτιου Ευθυμίου), αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται προς εκδίκαση στο παρόν Δικαστήριο, δοθέντος ότι η απαίτηση για την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής είναι ποσού 14.404,03 ευρώ, απορρέουσα από σύμβαση δανείου και ο τόπος έκδοσης της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής είναι η Θεσσαλονίκη (άρθρα 14 παρ. 1 περ. α, 632 παρ. 1 και 633 παρ. 2 ΚΠολΔ), προκειμένου να εκδικασθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο

(5^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59/2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.) 591 ΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 39 του Ν. 4842/2021 (άρθρα 632 παρ. 2 εδ. β και 633 παρ. 2 ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η υπό κρίση ανακοπή είναι παραδεκτή, καθόσον αφενός δεν προκύπτει ότι ο ανακόπτων άσκησε κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής ανακοπή κατ' άρθρο 632 παρ. 1 ΚΠολΔ μετά την πρώτη επίδοση αυτής και αφετέρου ασκήθηκε εμπροθέσμως, ήτοι εντός της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών του άρθρου 633 παρ. 2 εδ. α ΚΠολΔ, δοθέντος ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής, χωρίς επιταγή προς πληρωμή, επιδόθηκε για δεύτερη φορά στον ανακόπτοντα την 13^η-10-2022 (βλ. τη σχετική επισημείωση επί του σώματος της διαταγής πληρωμής του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Φώτιου Ευθυμίου) και η υπό κρίση ανακοπή επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή την 4^η-11-2022 (βλ. την υπ' αριθ. 5810Γ'/4-11-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Σωκράτη Παπουλιδη), δοθέντος ότι εμφιλοχώρησε η αργία της 28^{ης} Οκτωβρίου, η οποία δεν συνυπολογίζεται (άρθρο 1 παρ. 11 περ. α του Ν. 1157/1981). Ωστόσο, απορριπτέο ως απαράδεκτο κρίνεται το αίτημα να ακυρωθεί το υπ' αριθ. 858/2021 πρώτο εκτελεστό απόγραφο της ως άνω διαταγής πληρωμής, το οποίο δεν δύναται να αποτελέσει αίτημα της ανακοπής κατ' άρθρα 632 παρ. 1 και 633 παρ. 2 ΚΠολΔ, αλλά ούτε δύναται να θεωρηθεί ότι στο υπό κρίση δικόγραφο σωρεύεται ανακοπή κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ, καθόσον το απόγραφο δεν είναι πράξη εκτέλεσης, αλλά είναι σύμφωνα με το άρθρο 918 ΚΠολΔ το αντίγραφο του εκτελεστού τίτλου, φέροντος τον εκτελεστήριο τύπο και η χορήγησή του δεν σηματοδοτεί την έναρξη της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλά αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, για την οποία απαιτείται κατ' άρθρο 924 ΚΠολΔ η επίδοση αντιγράφου του απογράφου του εκτελεστού τίτλου με επιταγή προς εκτέλεση, που είναι η πρώτη διαδικαστική πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης και που στην προκειμένη περίπτωση, εξάλλου, από το φάκελο της δικογραφίας προκύπτει ότι την 13^η-10-2022 επιδόθηκε στον ανακόπτοντα ακριβές αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό

απόγραφο της υπ' αριθ. 708/2021 διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης προς γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες και όχι επιταγή προς πληρωμή (βλ. ΕφΑθ 2580/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση κατ' άρθρο 633 παρ. 2 ΚΠολΔ ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 708/2021 διαταγής πληρωμής, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να γίνει τυπικώς δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω το νόμο και ουσία βάσιμο των προβαλλόμενων λόγων της, καθώς εν προκειμένω δεν υφίσταται η κατά το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019 υποχρέωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του ανακόπτοντος να ενημερώσει τον εντολέα του εγγράφως για τη δυνατότητα διαμεσολαβητικής διευθέτησης της διαφοράς, καθόσον η επίδικη υπόθεση εκ της φύσης της δεν υπάγεται σε διαμεσολάβηση.

Από τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, άλλα δε εξ αυτών οδηγούν σε άμεση απόδειξη και άλλα συνεκτιμώνται για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων και από τις ομολογίες που συνάγονται από το σύνολο των ισχυρισμών των διαδίκων αποδεικνύονται τα ακόλουθα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά: Μετά από αίτηση της καθ' ης η ανακοπή εκδόθηκε από το παρόν Δικαστήριο σε βάρος του ανακόπτοντος η υπ' αριθ. 708/2021 διαταγή πληρωμής, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε ο ανακόπτων να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή το συνολικό ποσό των 14.404,03 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε: χρεολύσια ποσού 10.195,11 ευρώ, τόκους κεφαλαίου ποσού 3.916,95 ευρώ, τόκους υπερημερίας ποσού 290,79 ευρώ και έξοδα ποσού 1,18 ευρώ, καθώς και το ποσό των 325,00 ευρώ για τη δικαστική δαπάνη έκδοσης της διαταγής. Ακριβές αντίγραφο από το υπ' αριθ. 858/2021 πρώτο εκτελεστό απόγραφο της ως άνω διαταγής πληρωμής, με την παρά πόδας αυτού από 21-5-2021 επιταγή προς πληρωμή, επιδόθηκε για πρώτη φορά στον ανακόπτοντα την 27^η-5-2021. Ακολούθως, ακριβές αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της εν λόγω διαταγής πληρωμής, χωρίς επιταγή προς πληρωμή, επιδόθηκε για δεύτερη φορά στον ανακόπτοντα την 13^η-10-2022. Κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής, ο ανακόπτων άσκησε την υπό κρίση κατ' άρθρο 633 παρ. 2 ΚΠολΔ ανακοπή του, ζητώντας την ακύρωσή της για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους.

(6^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59/2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.)

Με το δεύτερο λόγο ανακοπής, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι η επιδικασθείσα με την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής απαίτηση δεν είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη και ότι αυτή δεν αποδεικνύεται από την προσκομισθείσα για την έκδοση της διαταγής πληρωμής ανάλυση οφειλής, στην οποία η καθ' ης η ανακοπή παραθέτει αποσπάσματα από δύο λογαριασμούς, τον εκάστοτε λογαριασμό του παλιννοστούντα ομογενή δανειολήπτη και του Ελληνικού Δημοσίου. Ο λόγος αυτός της ανακοπής είναι ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις που αναφέρονται στη νομική σκέψη της παρούσας και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα. Η καθ' ης η ανακοπή αρνήθηκε το συγκεκριμένο λόγο ανακοπής και ζήτησε την απόρριψή του. Ο ανακόπτων με τις κατατεθείσες στην έδρα προτάσεις του υπέβαλε το αίτημα περί επίδειξης εγγράφων και συγκεκριμένα ζήτησε από την καθ' ης η ανακοπή να επιδείξει το αντίγραφο της τριπλότυπης περιληπτικής κατάστασης βεβαίωσης, που επιστρέφεται θεωρημένο από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) για κάθε οφειλόμενη δόση, αίτημα που κρίνεται απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω της αοριστίας του, διότι ο ανακόπτων δεν αναφέρει ότι η καθ' ης η ανακοπή κατέχει πράγματι το έγγραφο αυτό.

Δυνάμει της υπ' αριθ. 4033660682/6-10-2003 σύμβασης δανείου και κατά τους όρους αυτής, η καθ' ης η ανακοπή χορήγησε στον ανακόπτοντα δάνειο ποσού 15.980,00 ευρώ, με σκοπό την ανέγερση – αποπεράτωση α' κατοικίας και ανοίχθηκε για την εξυπηρέτηση του δανείου ο υπ' αριθ.

λογαριασμός. Το δάνειο αυτό χορηγήθηκε με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου για ποσοστό 100% επί του δανείου, δυνάμει των υπ' αριθ. 96629/22220/26-9-2002 και 96629/6295/5-5-2003 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης – Αιγαίου και της υπ' αριθ. 2/31230/0025/6-6-2003 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών. Η συνολική διάρκεια του δανείου ορίσθηκε σε είκοσι δύο (22) χρόνια και η εξόφλησή του σε σαράντα (40) συνεχείς εξαμηνιαίες δόσεις ως εξής: Η πρώτη τοκοχρεωλυτική δόση θα καταβαλλόταν την 10^η-10-2005 και οι

επόμενες συνεχείς δόσεις θα καταβάλλονταν την 10^η ημέρα του επόμενου εξαμήνου και εφεξής και η τελευταία την 10^η-4-2025. Η εν λόγω σύμβαση δανείου διέπεται από το ελληνικό δίκαιο και ιδιαίτερα από το Ν.Δ. της 17^{ης} Ιουλίου 1923, από τους Ν. 2790/2000 και 2910/2001 και από τις προαναφερόμενες υπουργικές αποφάσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 9 της ένδικης σύμβασης δανείου, «(...) Οι καθυστερούμενες δόσεις βεβαιώνονται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. μετά την παρέλευση 3 μηνών από τη λήξη εκάστης. Η επιδότηση θα διακόπτεται οριστικά, εφόσον οφείλονται περισσότερες από πέντε (5) βεβαιωμένες ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις, οπότε ο οφειλέτης θα βαρύνεται με ολόκληρο το επιτόκιο του άρθρου 3. Στην παραπάνω περίπτωση η Τράπεζα δικαιούται είτε να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερούμενων ποσών, είτε, αφού καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και το κηρύξει αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, να αξιώσει την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου με τους τόκους και τις λοιπές επιβαρύνσεις». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αριθ. 96629/6295/5-5-2003 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης – Αιγαίου, «Η βεβαίωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών γίνεται πάντα στη Δ.Ο.Υ. στην οποία υπάγεται η χρηματοδοτούμενη κατοικία. Η διακοπή της επιδότησης είναι οριστική και γίνεται από τη δανειοδότρια Τράπεζα, μετά από έγγραφη ειδοποίησή της από την προαναφερθείσα αρμόδια Δ.Ο.Υ. ότι οφείλονται και έχουν βεβαιωθεί σε αυτήν περισσότερες από πέντε (5) ληξιπρόθεσμες εξαμηνιαίες δόσεις ή τρεις (3) ληξιπρόθεσμες ετήσιες δόσεις». Με την εγγύηση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο ανέλαβε την υποχρέωση να εξοφλεί τις προερχόμενες από τις ανεξόφλητες του ανωτέρω δανείου απαιτήσεις της πιστώτριας τράπεζας καθ' ης η ανακοπή. Η πιστώτρια τράπεζα καθ' ης η ανακοπή, σε περίπτωση που δεν εξοφλεί ο οφειλέτης ανακόπτων τις ληξιπρόθεσμες δόσεις του ή μέρος αυτών, δικαιούται, αφού παρέλθει ένα τρίμηνο από τη λήξη της κάθε δόσης, να ζητήσει από το Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεών της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σαν έσοδο του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 16/1989. Η πιστώτρια τράπεζα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο

(7^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59 /2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.)
μόνο της υπ' αριθ. 2/31230/0025/6-6-2003 απόφασης του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, να επιδιώκει στον οριζόμενο χρόνο των τριών (3) μηνών, για τον οποίο το Δημόσιο καλύπτει με την εγγύησή του τους τόκους υπερημερίας, την είσπραξη από τον οφειλέτη ανακόπτοντα των ληξιπρόθεσμων εγγυημένων από το Δημόσιο δόσεων του επίδικου δανείου. Μάλιστα, το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, ανέλαβε την υποχρέωση εξόφλησης των εγγυημένων απαιτήσεων της καθ' ης η ανακοπή, που περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό κεφαλαίου, όσους από τους εγγυημένους τόκους (συμβατικούς και υπερημερίας μέχρι και το προαναφερόμενο τρίμηνο) παραμένουν ακόμη ανεξόφλητοι και τέλος τα έξοδα επίδοσης της αναγγελίας κλεισίματος λογαριασμού, εφόσον είναι ακόμη ανεξόφλητα. Η ιδιομορφία της ένδικης δανειακής σύμβασης έγκειται στο γεγονός πως η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου (και μάλιστα εν προκειμένω σε ποσοστό 100% των οφειλόμενων τοκοχρεωλυτικών δόσεων του επίδικου δανείου) δημιουργεί, σε περίπτωση κατάρπτωσής της (ήτοι πλήρωσης των ως άνω προϋποθέσεων ενεργοποίησής της), μετατροπή του ληξιπρόθεσμου έναντι ιδιώτη (εδώ της καθ' ης η ανακοπή πιστώτριας τράπεζας) χρέους σε χρέος έναντι του Ελληνικού Δημοσίου. Ειδικότερα, το Ελληνικό Δημόσιο προβαίνει σε εξόφληση των εγγυημένων υποχρεώσεών του, κατόπιν προηγούμενης βεβαίωσής τους ως δημοσίων εσόδων των αντίστοιχων ποσών σε βάρος του οφειλέτη και από τη βεβαίωσή τους και έπειτα λογίζονται ως δημόσια έσοδα και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Επομένως, για τα συγκεκριμένα ποσά που έχουν καταστεί «ex lege» ληξιπρόθεσμες έναντι του Δημοσίου οφειλές, ο ανακόπων ευθύνεται ως οφειλέτης όχι έναντι της τράπεζας, αλλά έναντι του Δημοσίου, του τελευταίου λογιζόμενου σε σχέση με αυτόν ως πιστωτή (αναδοχέα ιδιωτικού χρέους). Αυτό διότι, λόγω του ως άνω ισχύοντος μηχανισμού της εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων τοκοχρεωλυτικών αυτών δόσεων από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (μετά την πάροδο του συμβατικού παραπάνω διαστήματος), το δάνειο λογίζεται εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο

(ΕιρΘεσσαλ 63/2022, ΕιρΚιρκ 32/2022 αδημ.).

Περαιτέρω, εν προκειμένω, δεν προκύπτει ότι έχει γίνει μονομερής καταγγελία της επίδικης σύμβασης δανείου από την καθ' ης η ανακοπή, ώστε το δάνειο να καταστεί στο σύνολό του ληξιπρόθεσμο, ενώ δεν υπάρχει καν επίκληση σχετικού ισχυρισμού. Αντιθέτως, στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής ρητά αναφέρεται ότι: «... η Τράπεζα επιφυλάσσεται ρητά να αναζητήσει και επιδικάσει κάθε μελλοντική πάσης φύσεως απαίτησή της από την από 6-10-2003 με αριθμό 4033660682 Σύμβαση Δανείου, καθώς επίσης (η Τράπεζα επιφυλάσσεται) για την καταγγελία στο μέλλον της άνω σύμβασης και την κήρυξη και του άληκτου κεφαλαίου της ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού». Συνεπώς, δεν πρόκειται για μονομερή καταγγελία της ένδικης σύμβασης και για απαίτηση του κατάλοιπου, θεωρούμενου ως ληξιπρόθεσμου, αλλά για απαίτηση που αφορά ληξιπρόθεσμες οφειλές του ανακόπτοντος, οι οποίες όμως κατά την έκδοση της πληττόμενης διαταγής πληρωμής θα έπρεπε να αποδεικνύονται από τα προσκομιζόμενα μαζί με την αίτηση για την έκδοση αυτής αποσπάσματα κίνησης του λογαριασμού. Όπως προαναφέρθηκε, για την εξυπηρέτηση του ένδικου δανείου ανοίχθηκε ο υπ' αριθ.

λογαριασμός στις 17-10-2003, ημέρα εκταμίευσης του δανείου, στον οποίο εισάγονται και οι αντίστοιχες καταβολές, με σκοπό να επέρχεται εκκαθάριση και απόσβεσή τους κατά το κλείσιμο του λογαριασμού, έτσι ώστε το κατάλοιπο αυτού, που τυχόν θα υπάρξει, να αποτελεί τη μοναδική πλέον μεταξύ των διαδίκων απαίτηση, για την καταγραφή της οποίας ανοίχθηκε ο ως άνω λογαριασμός. Επειδή ο ανακόπτων δεν εξοφλούσε τις δόσεις ή μέρος των δόσεων του παραπάνω δανείου, η καθ' ης η ανακοπή πιστώτρια τράπεζα, όπως είχε δικαίωμα κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, μετά την παρέλευση τριμήνου από τη λήξη κάθε δόσης, ζητούσε από το Ελληνικό Δημόσιο την εξόφληση των εγγυημένων απαιτήσεών της, μετά από προηγούμενη βεβαίωσή τους στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σαν έσοδο του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 16/1989. Σύμφωνα με το «Απόσπασμα Αναλυτικής Κίνησης Λογαριασμού 720/00021005 ΕΤΕ - Οφειλές Δανείων Εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο», που προσκομίσθηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, η

(8^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59 /2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.)
καθ' ης η ανακοπή βεβαίωσε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. τριάντα δύο (32) δόσεις ή μέρος δόσεων που δεν εξοφλούσε ο ανακόπων και συγκεκριμένα τις ημερομηνίες 10-1-2005, 10-7-2006, 10-7-2006, 10-7-2007, 10-7-2007, 10-1-2008, 10-7-2008, 12-1-2009, 10-7-2009, 11-1-2010, 12-7-2010, 10-1-2011, 11-7-2011, 10-1-2012, 10-7-2012, 10-1-2013, 10-7-2013, 10-1-2014, 10-7-2014, 12-1-2015, 10-7-2015, 11-1-2016, 11-7-2016, 10-1-2017, 10-7-2017, 10-1-2018, 10-7-2018, 10-1-2019, 10-7-2019, 10-1-2020, 10-7-2020 και 11-1-2021. Σύμφωνα δε με το απόσπασμα της κίνησης του λογαριασμού, που προσκομίσθηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, η καθ' ης η ανακοπή κατέγραφε τις παραπάνω βεβαιώσεις στη Δ.Ο.Υ. στις αντίστοιχες ημερομηνίες και για τα αντίστοιχα ποσά με την ένδειξη «ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΔΟΥ», στο δε απόσπασμα αυτό υπάρχουν καταγραφές από 17-10-2003 μέχρι 11-1-2021, ενώ η έκδοση της ανακοπόμενης διαταγής πληρωμής στηρίχθηκε σε αμφότερα τα ανωτέρω αποσπάσματα λογαριασμών. Μετά από καθεμιά από αυτές τις τριάντα δύο (32) καταγραφές ακολουθούσε καταγραφή σε στήλη με τίτλο «ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΗ ΟΦΕΙΛΗ» με υπόλοιπο οφειλής -0,00-, στις ίδιες ημερομηνίες αντίστοιχα, χωρίς να υπάρχει καταγραφή «Είσπραξη απαίτησης» μετά από καθεμία βεβαίωση στη Δ.Ο.Υ. για τα αντίστοιχα ποσά. Εντούτοις, στην τελευταία σελίδα του αποσπάσματος αυτού υπάρχει πεδίο με τίτλο «ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΦΕΙΛΩΝ» και από κάτω καταγράφονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Στη στήλη «Υπόλοιπο Ληξιπρόθεσμων Οφειλών» το ποσό των 14.404,03 ευρώ, στη στήλη «Ληξιπρόθεσμα Χρεολύσια» το ποσό των 10.195,11 ευρώ, στη στήλη «Τόκοι Κεφαλαίου» το ποσό των 3.916,95 ευρώ, στη στήλη «Τόκοι Υπερημερίας» το ποσό των 290,79 ευρώ και στη στήλη «Έξοδα» το ποσό των 1,18 ευρώ. Στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής αναφέρεται ρητά ότι το επιδικασθέν με αυτήν ποσό των 14.404,03 ευρώ αφορά σε απαίτηση ληξιπρόθεσμων οφειλών σε βάρος του ανακόποντος, πλην όμως, το ποσό αυτό δεν προκύπτει ως βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση από την κίνηση του τηρηθέντος λογαριασμού. Το σύνολο των ως άνω αναφερόμενων οφειλών ποσού 14.404,03 ευρώ αποτελεί

(9^ο φύλλο της υπ' αριθ. 59 /2023 απόφασης του Ειρ Θεσ/νίκης – ειδ. διαδ. περ. διαφ.) διαστήματος), το δάνειο λογίζεται εξυπηρετούμενο από τον εγγυητή και είναι πάντα ενήμερο και όχι ληξιπρόθεσμο. Στην προκειμένη περίπτωση, βάσει των προσκομισθέντων εγγράφων: α) το δάνειο δεν καταγγέλθηκε, β) οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του ανακόπτοντος, σύμφωνα με την κίνηση του λογαριασμού του δανείου, είναι μηδενικές και παρά ταύτα η καθ' ης η ανακοπή καταγράφει στο τέλος του αποσπάσματος ως άθροισμα της πρόσθεσης τριάντα δύο μηδενικών ληξιπρόθεσμων δόσεων το ποσό των 14.404,03 ευρώ και γ) το δάνειο λογίζεται ενήμερο και εξυπηρετείται από τον εγγυητή Ελληνικό Δημόσιο (βλ. ΕιρΘεσσαλ 63/2022, ΕιρΚιλκ 32/2022 αδημ.). Κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως της ύπαρξης της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή και της δυνατότητας απόδειξης αυτής με αποδεικτικά μέσα, η υπ' αριθ. 708/2021 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης είναι άκυρη, λόγω διαδικαστικού παραδέκτου και συγκεκριμένα λόγω μη συνδρομής της διαδικαστικής προϋπόθεσης της έγγραφης απόδειξης της απαίτησης, για την οποία αυτή εκδόθηκε, αφού από το προσκομιζόμενο απόσπασμα κίνησης λογαριασμού δεν προκύπτει η ύπαρξη ληξιπρόθεσμων οφειλών σε βάρος του ανακόπτοντος. Υπό τα ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και κατ' ουσίαν.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, δεκτού γενομένου του δεύτερου λόγου ανακοπής ως κατ' ουσίαν βάσιμου, η υπό κρίση κατ' άρθρο 633 παρ. 2 ΚΠολΔ ανακοπή κατά της υπ' αριθ. 708/2021 διαταγής πληρωμής πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να ακυρωθεί στο σύνολό της η υπ' αριθ. 708/2021 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, παρελκομένης της έρευνας των λοιπών λόγων ανακοπής, καθώς από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 68, 216, 218, 583, 632 και 633 ΚΠολΔ σαφώς συνάγεται ότι, όταν υπάρχουν περισσότεροι λόγοι νομικοί ή πραγματικοί, που όλοι μαζί ή ο καθένας χωριστά αποβλέπουν στο ίδιο αποτέλεσμα, δηλαδή στην ακύρωση της διαταγής πληρωμής, τότε αν το δικαστήριο κάνει δεκτό ένα λόγο και, ικανοποιώντας το αίτημα της ανακοπής, ακυρώσει τη διαταγή

πληρωμής, δεν πρέπει να προχωρήσει στην έρευνα των λοιπών λόγων, καθώς μετά την ακύρωση της διαταγής πληρωμής θεωρείται ότι έχει ικανοποιηθεί πλήρως το έννομο συμφέρον του ανακόπτοντος (ΑΠ 658/2007, ΑΠ 340/2006, ΕφΠατρ 9/2021, ΕφΑθ 1294/2009, ΕφΘεσσαλ 292/2006, ΕφΠειρ 526/2003 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, η καθ' ης η ανακοπή πρέπει να καταδικασθεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ανακόπτοντος, λόγω της ήττας της (άρθρα 176, 189 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθ. 708/2021 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων ευρώ (300,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στη Θεσσαλονίκη στις 17 Μαρτίου 2023, σε έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

